

Aneks do umowy

dr hab. Justyna LIPIŃSKA
Akademia Sztuki Wojennej
Wydział Zarządzania i Dowodzenia

Warszawa, 07.07.2023 r.

Arkusz recenzji rozprawy doktorskiej

Recenzja rozprawy doktorskiej: mgr Bartosz Kamil MURAT

na temat: Rola komunikacji wewnętrznej i zewnętrznej w koncepcji *community policing* w polskiej policji

w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie: nauki ekonomiczne

w dyscyplinie: nauki o zarządzaniu

Forma rozprawy: monografia naukowa

Stwierdzenie spełnienia albo braku spełnienia przesłanki, o której mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. 2003 Nr 65 poz. 595 ze zm.) dotyczącej rozwiązania oryginalnego problemu naukowego:

1. **Stwierdzenie spełnienia albo braku spełnienia** oryginalnego rozwiązania problemu naukowego. (*Ocena wraz z uzasadnieniem*)

Implementacja, w polskiej policji, koncepcji *community policing* jako schematu działania w wykonywaniu zadań służbowych przez policjantów nie jest nową propozycją. Jednakże problematyka wpływu komunikacji wewnętrznej i zewnętrznej na kształtowanie się tej idei w polskiej policji jest przedsięwzięciem nowym i nie do końca zbadanym. Zatem poszukiwanie przez mgr. B. MAURATA odpowiedzi na zadany problem badawczy brzmiący: *jak komunikacja wewnętrzna i zewnętrzna policji wpływa na implementację i kształtowanie koncepcji community policing w polskiej policji?* (s. 127) wraz z wyróżnionymi 11 problemami szczegółowymi czyni zasadnym podjęcie takiego wysiłku naukowego mającego na celu udzielnie odpowiedzi na tak postawione problemy.

Mgr B. MURAT na stronach od 140 do 232 szczegółowo przedstawia i analizuje odpowiedzi na zadane pytania skierowane do funkcjonariuszy policji (34) oraz społeczności lokalnej (24) uporządkowane w pięciu kategoriach:

- [1]. Funkcjonowanie jednostek policji w realizacji działań związanych z ograniczeniem zagrożeń społeczności lokalnej w opinii funkcjonariuszy;
- [2]. Kultury organizacyjnej i skuteczności komunikacji wewnętrznej w badanych jednostkach policji w opinii funkcjonariuszy;
- [3]. Organizacji i realizacji procesu komunikacji wewnętrznej w jednostkach policji w kontekście rozwiązywania problemów społeczności lokalnej opinii badanych funkcjonariuszy;

Zakładając, że opinie respondentów nie były życzeniowe to demokratyzacja stylu kierowania w organizacji zhierarchizowanej, jaką jest policja, jest wzorem do naśladowania przez inne podmioty mundurowe.

H3: Kompetencje komunikacyjne funkcjonariuszy to warunek współpracy policji ze społecznością lokalną. Najbardziej cenionym atrybutem kompetencji komunikacyjnych funkcjonariuszy sprzyjającym nawiązywaniu współpracy ze społecznością lokalną jest spokojne prowadzenie rozmowy przez policjantów (s. 133, s. 11).

Hipoteza ta także potwierdziła się wśród badanych przedstawicieli społeczności lokalnych.

W przedstawionych przez B. MURATA badaniach, przeprowadzonych wśród społeczności lokalnej, widoczne jest ukierunkowanie komunikacji zewnętrznej tylko na pozytywne aspekty komunikacji interpersonalnej mające wzmocnić współpracę na linii policja – społeczeństwo. Brak jest w ankiecie pytań o negatywne wzorce zachowań komunikacyjnych, które mają miejsce i utrudniają współpracę na tym poziomie, co często zauważa sam Doktorat i co też jest częścią komunikacji zewnętrznej policji.

H4: Najskuteczniejszą formą komunikacji zewnętrznej policji z przedstawicielami społeczności lokalnej w zakresie wspólnej realizacji zadań są bezpośrednie kontakty funkcjonariuszy (dzielnicowi, policjanci służby patrolowej) (s. 133, s. 11).

Podobnie jak przy poprzednich hipotezach i ta się potwierdziła.

Ciekawa konkluzja wynika z analizy tabeli 44 i tabeli 53, które potwierdzają powyższą hipotezę, ale dostrzec można w nich jeszcze jedną zależność. A mianowicie przedstawiciele społeczności lokalnej są bardziej optymistycznie nastawieni do wszelkich form interakcji z policją niż sami funkcjonariusze, którzy w ocenie form komunikacji zewnętrznej ocenili niżej wiele rodzajów wzajemnych kontaktów niż badani przedstawiciele społeczeństwa. Warto zatem przyrzeć się tej preferencji wśród obywateli i mimo niechęci stosowania niektórych form komunikacji przez policjantów, takich jak: działania policji w sieci internetowej, z wykorzystaniem telewizji, radia czy organizowanie debat, może warto wykorzystać i wzmocnić je przez policję.

H5: Im wyższy stopień zaufania do policji w społeczności lokalnej, tym większy jest zakres współpracy policji z tą społecznością.

Potwierdzenie tej hipotezy jest zgodnie z powszechnymi oczekiwaniami. Zaufanie do funkcjonariuszy buduje się przede wszystkim na podstawie kontaktów osobistych, ale nie można zapominać o wizerunku policji reprezentowanym w mediach, które równie silnie kształtuje postawę społeczną względem tej formacji mundurowej w społeczeństwie.

W rezultacie stwierdzam, że **recenzowana rozprawa doktorska spełnia wymagania / nie spełnia wymagań przesłanki, o której mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. 2003 Nr 65 poz. 595 ze zm.) dotyczącej rozwiązania oryginalnego problemu naukowego.**

policjantów. Z postaw reaktywnych na postawy proaktywne co skutkuje a może właśnie jest skutkiem prowadzonych zmian w komunikacji wewnętrznej. Doktorant przekonuje czytelnika, że sposobem na zwiększenie zaufania do policji w społeczeństwie są zmiany jakie zaszły w obszarze w komunikacji wewnętrznej i zewnętrznej w policji. Autor pokazuje kierunki tych zmian i skutki działań. W rozdziale tym zabrakło pokazania w sposób wyraźny jak zmieniało się zaufanie społeczeństwa do Policji po rozwiązaniu Milicji Obywatelskiej w 1990 roku i połączenia tego ze zmianami związanym z wdrażaniem koncepcji *community policing*.

W rozdziale czwartym pt. „Metodyka badań” Doktorant przedstawił założenia metodologiczne swoich badań. Wskazał braki w literaturze dające mu podstawę do podjęcia poszerzonych badań w zakresie komunikacji wewnętrznej i zewnętrznej w policji. Opisał dokładnie procedurę badawczą, którą szczegółowo omawiam w dalszej części recenzji. Wartością tego rozdziału jest Rysunek 19 pokazujący koncepcję *community policing* w ujęciu całego przeprowadzanego procesu badawczego.

W rozdziale piątym zatytułowanym „Uwarunkowania komunikacji wewnętrznej i zewnętrznej w implementacji koncepcji *community policing* w opinii badanych grup respondentów” Doktorant przedstawił, opisał i przanalizował wyniki ankiet, których kwestionariusze dołączone są na stronie 267 i 275. Spostrzeżenia i uwagi do tego rozdziału szczegółowo omawiam w dalszej części recenzji.

W Zakończeniu, Autor rozprawy doktorskiej odnosi się do sformułowanych problemów badawczych oraz postawionych hipotez, które zostały zweryfikowane pozytywnie.

Reasumując, zasadniczo, treści rozdziałów merytorycznych z opisanymi wynikami badań zostały przedstawione w sposób logiczny i spójny, uwzględniający literaturę przedmiotu badań. Najpoważniejsze zastrzeżenie budzą rozwiązania edytorskie. Brak jest jednoznacznie widocznych cytatów. Niemożność odróżnienia tekstu cytowanego od własnego Autora jest błędem, który należy unikać w dalszej swojej pracy naukowej. Tym nie mniej, treści merytoryczne zawarte w dysertacji posiadają znaczącą wartość teoretyczną (poznawczą).

2. **Stwierdzenie posiadania albo braku posiadania** umiejętności samodzielnego prowadzenia pracy naukowej. Umiejętność ta zawiera się w kilku kompetencjach, których oceny zawarte są poniżej:

- **Stwierdzenie posiadania albo braku posiadania umiejętności** prawidłowego dostrzegania i identyfikowania problemu naukowego i uzasadniania jego istnienia. *(Ocena wraz z uzasadnieniem)*

W rozprawie nt. „Rola komunikacji wewnętrznej i zewnętrznej w koncepcji *community policing* w polskiej policji” autor B. MURAT prawidłowo sformułował: przedmiot badań, którym jest komunikacja wewnętrzna i zewnętrzna w policji realizowana na cele *community policing*. Nie został on wprost, literalnie, określony, ale wynika on z bardzo szerokiego opisu poprzedzającego proces badawczy. W pracy sformułowano jeden główny cel badawczy (s. 127) oraz 11 problemów szczegółowych (s. 9, s. 130–131). Ponadto sformułowano zostały 3 cele naukowe: cel główny, cel teoriopoznawczy i cel

i budowania wzajemnych korelacji. Doktorant skupił się wyłącznie na poszczególnych grupach respondentów nie wchodząc w możliwości zbadania korelacji jakie zachodzą pomiędzy badanymi grupami. Ponadto dużym niedosytem są bardzo ogólnikowe rekomendacje sformułowane mimo możliwości wskazania konkretnych rozwiązań w zakresie modyfikacji komunikacji wewnętrznej i zewnętrznej w policji.

- **Ocena stopnia oryginalności uzyskanych wyników.** (*Ocena wraz z uzasadnieniem*)

Badania dotyczące implementacji koncepcji *community policing* są od dawna podejmowane w różnych krajach, w tym i w Polsce (J. Mazur, W. Trzcinska, I. Wiciak, J. Stawnicka, P. Bogdalski, J. A. Dworzecki, M. Pinkowicka, M. D. Działoszyński). Kierunki badań prowadzone przez licznych autorów podejmują również problematykę komunikacji w policji, która jest podstawowym założeniem koncepcji *community policing*, jednakże mgr. B. MURAT w kompleksowy i spójny sposób skupił się wyłącznie na zagadnieniach komunikacji, szczególnie wewnętrznej, i opracował rozprawę będącą nowym wkładem w badania nad wspomnianą koncepcją. Rozwój społeczeństw wiąże się z rozwojem koncepcji *community policing*, a w związku z tym problematyka ta powinna być wciąż aktualizowana i dostosowana do zmian społecznych i zmian w samej policji.

- **Ocena wartości naukowej i praktycznej uzyskanych wyników.** (*Ocena wraz z uzasadnieniem*)

Biorąc pod uwagę zaprezentowane powyżej oceny częściowe, stwierdzam, że pomimo wskazanych błędów i niedociągnięć, przedstawiona do recenzji rozprawa doktorska mgr. Bartosza MURATA stanowi oryginalne rozwiązanie problemu naukowego. Zaprezentowane przez Doktoranta wyniki badań pozwalają na konkluzję, że wykazał się on znajomością teorii rozwiązywanych problemów oraz umiejętnością prowadzenia badań naukowych. Autor rozprawy doktorskiej posiada ogólną, uporządkowaną wiedzę teoretyczną z dyscypliny naukowej zarządzanie i jakość, a całość przedstawionej do recenzji rozprawy doktorskiej świadczy o umiejętności samodzielnego prowadzenia pracy naukowej.

Z przeprowadzonej analizy wynika, że recenzowana rozprawa doktorska spełnia wymagania / nie spełnia wymagań przesłanki, o której mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. 2003 Nr 65 poz. 595 ze zm.) dotyczącej prezentowania ogólnej wiedzy teoretycznej oraz umiejętności samodzielnego prowadzenia pracy naukowej.

Wątpliwości, które należy rozstrzygnąć w czasie obrony rozprawy doktorskiej.

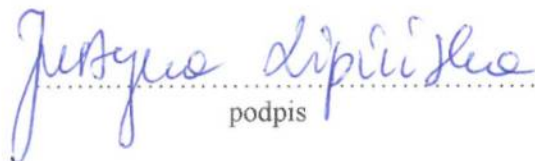
Pytania na obronę rozprawy:

1. W rozdziale 1.2. „Cele i funkcje komunikacji w kontekście specyfiki zarządzania oraz kultury organizacyjnej policji w Polsce” Doktorant odwołuje się do pojęcia „kultury organizacyjnej”. Pytania dotyczące tego zjawiska są także elementem analizy

Końcowa konkluzja i ocena

Ja, niżej podpisany/a stwierdzam, że recenzowana rozprawa doktorska Pana/Pani **Bartosza Kamila MURATA** nt. „Rola komunikacji wewnętrznej i zewnętrznej w koncepcji *community policing* w polskiej policji” **spełnia warunki / nie spełnia warunki/ów** określone/ych w **art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. 2003 Nr 65 poz. 595 ze zm.)** i wnioskuję do Rady ~~Dyscypliny~~ Naukowej Instytutu Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego o dopuszczenie/~~o niedopuszczenie~~ Pana/Pani **Bartosza Kamila MURATA** do dalszych etapów postępowania w sprawie nadania stopnia doktora w **d dziedzinie nauk społecznych** w dyscyplinie nauki o **zarządzaniu i jakości**.

.....
podpis